

Jeg mindes forresten en festlig historie fra en svensk tv-serie med Fredrik Lindström, som besøgte en landsby, hvor en hel del af de mandlige indbyggere bar fornavnet ... Annika (forklaring: De havde navn efter en stangård, heraf fik man navne i stil med Annika Björn Svensson)

Svar

Line Pedersen
2. juni 2009 • 13:45

! Interessant blogpost.
I det hele taget: fedt at læse med herovre hos jer!!

Svar

Casper | Borgerlig bums
17. juni 2009 • 02:38

Jeg synes det er fuldstændig tåbeligt at Cirkel, Sne, Neo og Syv er blevet godkendte som navne. Hvad er så idéen i at have en godkendelsesprocedure? Så kunne man lige så godt afskaffe kravet om godkendelse og give forældrene lov til at bruge ethvert navn. Sådan er det vel i USA, og det fungerer også.

Det nuværende system er et mærkeligt blandingssystem, men det sikrer i det mindste en masse arbejde til skrankeparverne, bl.a. på Institut for Navneforskning, der skal godkende navne efter uransagelige principper.

Man kan argumentere både for en liberal navnepraksis og for en restriktiv praksis, så der er ingen grund til at hænge DF's holdning ud, bare fordi de tilfældigvis er det eneste parti der p.t. går ind for en restriktiv praksis. Når det gælder efternavne har princippet hidtil været at et efternavn er et slægtsnavn, men det er en saga blot med den nye navnelovs regler, når bare navnet har over 2.000 brugere. Fornavne kan man ændre som man vil, men spørgsmålet er hvem det egentlig er godt for? I de fleste tilfælde ligger der et psykologisk identitetsproblem til grund for fornavneændringer, og det hjælper naturligvis ikke folk at tage et nyt navn. Det ændrer ikke på noget. Jeg kender flere der har forsøgt sig. Derved kan man altså hævde at staten fremmer selvbedrag når man giver denne gruppe lov til at ændre navn for et godt ord.

På den anden side kan man naturligvis hævde at det er rimeligt at folk selv bestemmer over deres navn, for hvem skal ellers bestemme det.

Den danske løsning går ud på at folk selv må bestemme, men ministeriet og Institut for Navneforskning har det sidste ord. Man udfordrer jo ikke sådan embedsmændenes og akademikernes magt her i landet.

Måske ville den engelsk-amerikanske løsning være bedre. Der ændrer man sit navn ved at afgive en erklæring til en dommer. Man er fri for indviklede regler som de danske. Det er ulovligt at ændre navn for at undslippe kreditorer, og man kan straffes hvis det opdages. Men man skal ikke søge en myndighed om noget.

Svar

Birgit Eggert
17. juni 2009 • 10:56

Det er IKKE rigtigt at Afdeling for Navneforskning bestemmer hvad man må hedde i Danmark, og det har aldrig været sådan!
Derimod er afdelingen i en årrække blevet hørt i nogle af fornavnesagerne af den bestemmende myndighed, tidligere Kirkeministeriet nu Familiestyrelsen. I praksis er det i dag kun nogle få af navnesagerne der runder Afdeling for Navneforskning

Svar

Casper | Borgerlig bums
17. juni 2009 • 17:44

Hvis afdelingen hører om sagen, så afgør ministeriet efter al sandsynlighed sagerne ud fra navneforskerens mening. Så det er måske et definitionsspørgsmål? Hvilken type sager skal forelægges Afdeling for Navneforskning?

aktuelle sprog Alfabeter Anmeldelser arabisk
Biblen bogstaver børn Danmark Dansk Dialekter
engelsk esperanto Formidling fransk identitet
konsonanter Medier modersmål Musik Navne norsk Ord
ordbøger ordforråd oversættelse Plansprog religion
romanske sprog russisk Sjøv skriftsprog sprogdød Sproggeografi
sprogkort Sprogpolitik sprogteknologi
svensk truede sprog tv tyrkisk tysk Udtale
Underholdning video vokaler

Arkiv	Resources
januar 2015	Ethnologue: Languages of the World
december 2014	Forvo – All the Words in the World. Pronounced.
november 2014	LL-Map: Language and Location
maj 2014	Minority Rights Group
marts 2014	Omniglot. Writing Systems and Languages of the World
februar 2014	UNESCO Atlas of the World's Languages in Danger
oktober 2013	World Atlas of Linguistic Structures (WALS)
august 2013	
marts 2013	
januar 2013	
december 2012	
november 2012	
oktober 2012	
september 2012	
juli 2012	Bogstavlyd
juni 2012	Dansk sprognævn
maj 2012	Den danske ordbog
april 2012	Dialekt.dk
marts 2012	dk.kultur.sprog
februar 2012	Korpus.dk
januar 2012	Nye ord i dansk på nettet (NOID)
december 2011	Ordbog over det danske sprog
november 2011	Ordnet. Dansk sprog i ordbøger og korpus
oktober 2011	Sproget.dk
september 2011	Svenska Akademien
august 2011	Ø (Schwa.dk)
juli 2011	
juni 2011	
maj 2011	
april 2011	
marts 2011	
februar 2011	
januar 2011	
december 2010	
november 2010	
oktober 2010	
september 2010	
juni 2010	
maj 2010	
april 2010	
marts 2010	
februar 2010	
januar 2010	
december 2009	
november 2009	
oktober 2009	
september 2009	
august 2009	
juli 2009	
juni 2009	

Svar

maj 2009

april 2009

marts 2009

Birgit Eggert

19. juni 2009 • 11:20

Der findes, mig bekendt, ingen regler for hvilken type sager der skal forelægges Afdeling for Navneforskning. Familienstyrelsen retter henvendelse når de har behov for det. Styrelsen behøver ikke at følge afdelingens anbefalinger, men gør det sandsynligvis i de fleste tilfælde da afdelingen oftest bidrager med oplysninger som Styrelsen ikke var i besiddelse af.

Svar

Casper | Borgerlig bums

29. juni 2009 • 01:21

Kompetencefordelingen er med andre ord rodet og helt op til styrelsens skøn. Det er ikke særlig betryggende for retssikkerheden.

I England og USA er andelen af mennesker med sære/upassende navne næppe større end i DK. Jeg vil stadig hævde at den danske ordning blot giver ekstra bureaukrati, hvorimod det er ret vilkårligt om et navn bliver godkendt eller ej.

Har navneforskeren ikke en mening om hvordan navnelovgivningen bør være?

Svar

Skriv en kommentar

Navn (kræves)

E-mail (kræves)

Hjemmeside

Send mig en e-mail når der kommer flere kommentarer.